

POSTANOWIENIE

Dnia 12 maja 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Kazimierz Zawada

w sprawie z powództwa T. Spółki Akcyjnej w P.
przeciwko I. [...] Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością
z siedzibą w W., poprzednio S. [...] Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z
siedzibą w W., I. [...] z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W.,
poprzednio S. [...] Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W., I. [...] Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W., poprzednio S. [...] Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W., I. [...] Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W., poprzednio S. [...] Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W., G. z siedzibą w M.
o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 12 maja 2016 r.,
na skutek skargi kasacyjnej strony powodowej
od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]
z dnia 26 lutego 2015 r., sygn. akt I ACa [...],

1) odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania,

2) zasądza od strony powodowej na rzecz pozwanych I. [...] Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W., I. [...] Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W., I. [...] Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. i I. [...] Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. kwotę 3600 (trzy tysiące sześćset) zł tytułem zwrotu kosztów postępowania kasacyjnego.

UZASADNIENIE

Według art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Przepis ten pozostaje w zgodzie z zaleceniami Rady Europy zezwalającymi na wprowadzanie środków ograniczających dostęp do sądu najwyższego szczebla.

Strona powodowa zarzuciła zaskarżonemu wyrokowi naruszenie art. 58 § 1, art. 72 § 2, art. 74 § 3, art. 84 § 1, art. 87, 88 § 1, art. 388 § 1, art. 509 § 1 i art. 390 § 2 k.c. - w różnych układach i powiązaniach.

Wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania strona powodowa uzasadniła oczywistą zasadnością wniesionej skargi oraz występowaniem w sprawie czterech - istotnych jej zdaniem - zagadnień prawnych:

czy złożenie oświadczenia woli pod wpływem realnej groźby zgłoszenia upadłości składającego oświadczenie spełnia przesłanki złożenia oświadczenia w warunkach świadomego i swobodnego powzięcia decyzji i wyrażenia woli,

czy ustalenie istotnych warunków wspólnej realizacji inwestycji przez podmioty gospodarcze jest zawarciem umowy o współpracę gospodarczą, mimo braku umowy na piśmie,

czy odstąpienie od zawarcia umowy, pomimo ustalenia wszystkich warunków tej umowy oraz wyznaczenia terminu jej zawarcia rodzi odpowiedzialność odszkodowawczą z tytułu *culpa in contrahendo*,

czy dopuszczalna jest cesja praw i roszczeń wynikających z przedwstępnej umowy sprzedaży.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Istotnym zagadnieniem prawnym w rozumieniu art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. jest objęte podstawami kasacyjnymi doniesłe z punktu widzenia rozstrzygnięcia sprawy zagadnienie nierozwiązane dotąd w orzecznictwie, którego wyjaśnienie może się

przyczynić do rozwoju prawa. Żadna z kwestii wskazanych przez stronę powodową nie jest zagadnieniem tego rodzaju z przyczyn wyjaśnionych w odpowiedzi pozwanych na skargę kasacyjną.

Nie jest w sprawie spełniona także przesłanka oczywistej zasadności skargi kasacyjnej. W art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c., dotyczącym przesłanki oczywistej zasadności skargi kasacyjnej, chodzi o łatwo dostrzegalne, mogące mieć istotny wpływ na wynik sprawy uchybienia przepisom prawa. Według utrwalonej linii orzecznictwa Sądu Najwyższego, skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona w rozumieniu art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c. tylko wtedy, gdy wskazana w niej wadliwość zaskarżonego orzeczenia jest dostrzegalna *prima facie*, bez potrzeby dokonywania głębszej analizy (zob. np. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 28 lutego 2011 r., I PK 237/10, 23 listopada 2011 r., III PK 44/11, 24 lutego 2012 r., V CSK 225/11). W sprawie nie ma podstaw do stwierdzenia takiego naruszenia żadnego z przepisów prawnych powołanych w skardze kasacyjnej strony powodowej.

Z tych względów Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia do rozpoznania skargi kasacyjnej strony powodowej, a o kosztach postępowania kasacyjnego rozstrzygnął zgodnie z art. 98 w związku z art. 108 § 1 i art. 398²¹ k.p.c. oraz § 6 pkt 7 i § 13 ust. 4 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz.U.2013.461), a także § 21 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz.U.2015.1800).